

Jiří Smrž není po celých Čechách skloňovanou veličinou folkového nebe. Přesto jste se s ním však mohli potkat (pokud posloucháte FCT hudbu) ve skupinách Minnesengři nebo Sem Tam, ve kterých byl znát jeho výrazný rukopis. Naposledy se prezentoval projektem Královna severních záseků - oratoriem o Zdislavě z Lemberka, kde má na svědomí hudbu. Jeho tvorbu můžete znát i z II. Mízy Vojty Zíchy. Nyní se Jiří Smrž rozhodl vydat vlastní autorské album s názvem Dědičná krev.

Toto CD vzniklo v průběhu roku 2001 ve studiu AV Servis Vyšší. Album vydalo letos vydavatelství Ji-Ho Music. Protože se nejedná a vydavatelství se širokými distribučními kanály, nemusí být jeho rozšíření mezi širokou veřejnost právě snadné. I proto se vás chci pokusit trochu blíže seznámit s tímto autorským dílem, které určitě stojí za povšimnutí.

Zasouvám poprvé CD a ?..

? zvolna nastupuje první píseň *I kdyby*, ve které se autor vyznává ze všeho v co nevěří. V hudebním motivu poznávám staré Sem Tamy, inu kořeny se nezaprou. Folkrocková muzika drží pěkně pohromadě. Aranže jsou poměrně bohaté (však je na CD uvedeno celkem dvacet hostů), ale ne překombinované. Trochu mi nesedí svérázný způsob Smržova zpěvu, jen zatím nevím proč. Text je plný překvapivých a zajímavých veršů. Občas mi však přijdou trochu kostrbaté v zájmu co nejjasnější sdílnosti.

A už tu máme další písně. Nebudu je postupně všechny jmenovat, u písně *I kdybych* jsem chtěl pouze přiblížit své prvotní pocity. Ostatně jak jsem poslouchal dál (a znovu), řada z uvedených postřehů platí pro celé CD.

Muzika je opravdu bohatá a melodické motivy se neopakují. Střídají se písně rychlé i pomalé. Stylově se v aranžích je trochu cítit vliv Vladimírů Mišíka a Merty. Přesto je Jiří Smrž dostatečně svůj, což dokládá i mé připodobnění první písně k Sem Tamu, pro který Smrž také skládal. Promyšlené folkové až folkrockové melodie spolu s instrumentální dovedností zúčastněných hudebníků u mě vyzdvihují CD hodně vysoko. Nějaké jasné škatulkování se ale nekoná. Když už máte pocit, že vás hudebně nic nepřekvapí, objeví se např. píseň *Dnes já nejsem já*

jako výborná kombinace cajounu a jazzu. Dalším zajímavým počinem je duet *Vysoké nebe*

, kterou si můžete na CD poslechnout hned ve dvou variantách - jednou s Dagmar Andrtovou, podruhé s Lenkou Halamovou. Rozhodně stojí zato obě verze a je dobře, že na nahrávce jsou. Na druhou stranu je trochu znát, že nahrávku dělali pravděpodobně víceméně muzikanti, kteří

se sešli až ve studiu (pokud se tam tedy vůbec sešli).. Ačkoliv je vše velmi dobře zahráno i nahráno, chybí mi místy větší živost a dynamika v hudebním projevu. Je také místy cítit více soustředění na přesnost než na cit. Myslím, že kdyby CD nahrávala kapela sebraná z živých koncertů, asi by bylo ještě líp. Ale to je bolest mnoha projektů, protože se většinou nahrávají písně, které před natáčením na koncertech ještě často nezazněly. Asi bych se u toho ani nepozastavoval, ale zde tato skutečnost vystupuje do popředí díky kontrastu se Smržovým pěveckým projevem.

Po několika písních mi bylo jasné, co mě na Smržově zpěvu tak zaráží. Často jsou totiž uměle prodlužovány některé samohlásky a kladen přehnaný důraz na třetí slabiku. K tomu se ještě přidává přehnaně jasná výslovnost. Nejvíce je to znát asi u písně *Ohlédni se, Eurydiko*. U jedné písně by to mohl být i záměr, ale bohužel se jedná o jev, který provází celou desku. Zpěv tak zní často až přehnaně naléhavě. Smrž se opravdu snaží svou myšlenku sdělit posluchači co nejsilněji. K tomu kontrastuje občas určitý intonačně ledabylý projev jak vystřižený od mého oblíbeného Petra Kalandry. Sám jsem zastáncem toho, že by měl mít zpěvák svůj vlastní výraz, ale tady jsem si musel až příliš dlouho zvykat. Navíc, jak jsem uvedl výše, naléhavostí svého podání Smrž občas předebral celou kapelu.

A co že nám to vlastně chce autor říci? Texty jsou určitě jednou z nejsilnějších stránek alba. Jsou plné netradičních a nečekaných spojení:

mlčet:

mlčet když ticho je soudem jež nezná žádnou vinu

mlčet když ticho je stínem jež stíná stíny stínu

Ta a ten:

Jsi žena kvůli které se vychází za noci do mrazivé mlhy bez myšlenky na klíč zvenčí

Květi které muž nechává krvavé otisky chodidel na ledě který se den ze dne tenčí

Jiří Smrž dokáže najít na dané téma často originální pohled na běžná témata (např. vyznání v *Písni písní*

):

Jsi krásná jak bříza na skládce hlušiny

Když jí zimní mlha plná síry ojíjí

Tak půvabně své tělo naklání

Kráska vždy živoří na hlušině dní

Navíc jsou to texty o něčem a jejich témata jsou rozhodně zajímavá. Jen lituji, že jsem si je nemohl přečíst v obalu CD. Přeci jen jsou na vnímání poměrně náročné a při více než hodinové stopáži CDéčka se těžko drží pozornost. Navíc jsou někdy slova až příliš nakupená do jednoho místa. CD se jmenuje Dědičná krev a téma krve je naplněno na celé nahrávce do sytosti. Převážná většina písní obsahuje v textech slovo krev alespoň jednou (možná je i v každé, to jsem zatím nedokázal odchytit).

Nejvíce mě na celém CD zklamal jeho obal (mám však CD z předvýrobní série, takže se mohl ještě změnit). Víím, že se samotnou muzikou nemá nic společného. Pokud se však o tom, co posloucháte, chcete dozvědět více, bývají informace na obalu často jediným zdrojem. Na obalu Dědičné krve najdete seznam písní se stopáží, místo a období nahrání CD a seznam hostů. U třech z nich je údaj, ve které písni je můžeme slyšet. Na CD, které je autorskou výpovědí (jak předpokládám, neboť o autorství textů ani hudby se obal také nezmiňuje), bych očekával přinejmenším texty jednotlivých písní. A při početném dvacetičlenném muzikantském tělesu bych rád věděl, kdože nám to v té které písni tak pěkně hrál. Nehledám za každou cenu chyby na kráse, ale na samotné nahrávce je znát ohromný kus práce, kterou si s ní Jiří Smrž a spol. dal. Bylo by však velká škoda, pokud se nepodařilo také vyprodukovat obal, který by tuto práci i výslednou hudební kvalitu odrážel.

Přestože se v předchozích odstavcích dá nalézt řada kritických poznámek, výsledný dojem z CD Dědičná krev mám převážně opravdu dobrý. Doporučuji ho především těm, kdo si chtějí muziku opravdu poslechnout, do auta nebo do baru si ho nepořizujte. Dědičnou krev si řadím do kategorie "na druhý poslech". CDéčko se mi totiž otočilo v přehrávači už několikrát a spíše se mé dojmy stále lepší. Navíc je stále co nalézat. Docela rád bych si poslechl písně z tohoto alba na nějakém živém koncertu. Např. bohužel neplánovaný koncert na takových prázdninách v Telči by mohl mít výbornou atmosféru.

Původně jsem považoval Dědičnou krev za čistě studiový projekt. Na webových stránkách města Kuřim (www.mesto-kurim.cz) jsem ale nedávno zjistil, že Jiří Smrž bude se svou kapelou Dobrovod 20. června jako host Nezmarů prezentovat své CD i živě. Pokud tedy budete mít možnost, tento koncert si nenechte ujít (jiné vystoupení Dobrovodu jsem nevypátral). Mohu se mýlit, ale myslím, že by to mohl být opravdu dobrý zážitek.

Jiří Smrž, Dědičná krev, 2002, Ji-Ho Music

Písně: I kdyby; Dnes; Ohlédni se, Eurydiko; Padám už štěstím; Děkuji ti, Adame; Mlčet; Píseň

Jiří Smrž - Dědičná krev

Napsal uživatel Klokán
Pátek, 31 Květen 2002 01:00

*písní; Dědičná krev; Druhý břeh; Dnes já nejsem já; Vysoké nebe (duet s Dagmar Voňkovou-Andrtovou); Ta a ten; Tři muži *; Marnosti, ustup; Až budeš pryč;ptáci za Vyším Brodem; Vysoké nebe (duet s Lenkou Halamovou); **celkový čas: 64:36***

**nevím, zda je píseň i na finálním CD, každopádně na inetshopu Vltava.cz v seznamu písní uvedená není a i celkový čas je kratší (59:16)*

Hudebníci: Jiří Smrž, Jaroslav Kvasnička, Petr Novotný, Jiří Kovář, Michal Rataj, Vojtěch Zícha, Ondřej Zícha, Pavel Barnáš, Zuzana Šebková, Jiří Mach, Filip Markes, Jaroslav Jungman, Jiří Nadoba, Roman Dragoun, Lenka Halamová, Alena Josková, Pavel Zajíc, Antonín Hlaváč, Michaela Hálková, Dagmar Andrtová